

Historia stadionu: Pierwsze napełnienie basenu Legii (1928)

Czwartek, 9 czerwca 2011 r. godz. 11:47

Dziś jedynym śladem po dawnych basenach Legii jest skocznia. Resztki pawilonu wzdłuż ulicy Łazienkowskiej zostały w ostatnich tygodniach zrównane z ziemią. Oficjalne otwarcie pierwszej pływalni w Warszawie miało miejsce 14 listopada 1928 roku - a dokładniej, wtedy dokonano... pierwszego napełnienia basenu wodą. Wówczas jednak nawet przy okazji takich wydarzeń, organizowano oficjalne uroczystości.

Dzięki obiektowi wybudowanemu przy stadionie Legii, już wkrótce na Łazienkowskiej mogły odbywać się zawody pływackie, mecze waterpolo itp.

"Prowadzone od 5 lat przez Polski Związek Pływacki zabiegi o wybudowanie pierwszego w stolicy stadionu pływackiego, w którym można by urządzać zawody na większą skalę, znalazły wreszcie urzeczywistnienie. Po nieskończonych staraniach, prowadzonych w magistracie i zakończonych bezowocnie PZP uzyskał wreszcie w roku zeszłym plac na terenie należącym do wojskowości przy ulicy Łazienkowskiej, w sąsiedztwie stadionu Legii. Na terenie tym jeszcze w roku zeszłym PZP miał przystąpić do robót budowlanych. Nastręczyło się jednak wiele trudności natury prawnej i technicznej, i o dziwo, najmniej było tylko trudności finansowych. Ostatecznie sprawa stanęła na tem, że budowę basenu, jako znajdującego się na terenie państwowym, przeprowadził we własnym zakresie Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego" - pisał w 1928 roku Przegląd Sportowy.

Bardzo przydały się plany opracowane przez specjalistę budowli żelaznobetonowych, inżyniera Michała Paszkowskiego, które zostały przerobione przez biuro projektów przy PUWF. Poprawki były konieczne, ze względu na zmniejszenie kosztów budowy. W projekcie znalazła się nieduża budowla, w porównaniu z basenami powstającymi w tamtym czasie w Paryżu, czy Bolonii. Zaprojektowano basen żelbetonowy o długości 25 metrów i niewielki, żelaznobetonowy budynek, w którym miały znajdować się szatnie, natryski i pokoje biurowe. Zaprojektowano również drewniane trybuny, osadzone na nasypie ziemnym.

Prace rozpoczęły się latem 1928 roku. Kierownikiem budowy był inżynier Kodelski. Prace betonowe zostały ukończone już w październiku. W tamtym czasie nieskończony był jeszcze budynek szatniowy oraz trybuny. "Na dachu tego budynku znajduje się nieco pochylony taras, który służyć będzie do kąpieli słonecznych" - pisała prasa, która zachwycona była nowo powstałym basenem.

"Sam basen przedstawia się imponująco. Jest on z szarego betonu, na razie ze względów oszczędnościowych nie kryty glazurą, obejmuje 10 torów o szerokości po 2,5 m, oznaczonych na dnie ciemnymi kaflowymi pasami. W jednym końcu posiada basen zagłębienie sięgające 5 m, nad którym stanie skocznia. Dno jest do połowy basenu dość spadziste, od połowy pochyłość jest nieznaczna, tak że ostatecznie najmniejsza głębokość wynosić będzie 1 m 20 cm" - pisał Przegląd Sportowy.

Basen zaprojektowano w ten sposób, by umożliwiał naukę pływania na płytkiej wodzie, skoki z 10 metrowej wieży po drugiej stronie basenu, a także rozgrywanie meczów water-polo, na przepisowym boisku o długości 27 metrów, na tyle głębokiej wodzie, że stawanie na dnie byłoby niemożliwe.

Tam, gdzie w basenie znajdowała się płytka woda, przymocowanych zostało 10 słupków do startu, z których każdy pokryty był taflami z prążkowanego szkła opałowego. "Dookoła basenu na poziomie wody znajduje się występ do chwytania się i kanał odpływowy, którym stale spływać będzie woda z warstw wierzchnich, w której zbiera się tłuszcz, kurz i wszelkie zanieczyszczenia wody. Jednocześnie drugi wielki odpływ, znajduje się w najniższej części basenu. Woda przepływać będzie bezustannie, poza tem od czasu do czasu będzie ona zmieniana całkowicie" - opisywano pływalnię.

Na wiosnę roku kolejnego, planowano montaż urządzenia do podgrzewania wody oraz skoczni. "Będzie ona wykonana w lekkiej konstrukcji żelaznej, obejmować będzie trampoliny stalowe, według najnowszych modeli, na wysokości 1 i 3 m, oraz twarde platformy

na wysokości 5, 8 i 10 m" - pisał PS.

14 listopada 1928 roku odbyła się uroczystość, pierwszego nalania wody do basenu. Wstępę przeciął dyrektor PUWFIPW, pułkownik Ulrych, po czym nastąpiło pierwsze napełnienie basenu. Obecni przy tym byli m.in. generał Rouppert, dyrektor Departamentu Budownictwa Wieliński, pułkownik Kliński, pułkownik Krzyski, inżynier Dudryk, inżynier Kodelski i sekretarz PZP, Semaden. "Wreszcie legenda o pływalni w Warszawie ziściła się. Stolica Polski nie potrzebuje się wstydzić najmniejszych miasteczek niemieckich, czy amerykańskich. Z wiosną przyszłego roku pływalia będzie uroczystie otwarta i oddana do użytku" - pisał Przegląd Sportowy.

Na krytą pływalię przy Łazienkowskiej trzeba było jeszcze czekać przeszło 40 lat.

Okolice Ł3 w latach 30. ruchliwe niczym Paryż i Nowy Jork
Uroczyste otwarcie bieżni lekkoatletycznej
Międzynarodowe mecze pływackie na Legii
Przez czarodziejskie okno do Europy
Stadion Legii przed 81 laty: Chłuba sportu polskiego
Otwarcie toru kolarskiego na Legii
Wymiana nawierzchni na kortach i zajmowane przez kadrę baseny
Zawody jeździeckie na bocznym boisku Legii
Zawody łyżwiarskie na jeziorku Kamionkowskim, tenisistów przy Wolskiej
Start i meta kolarskiego wyścigu dookoła Polski na stadionie Legii
Wielka Rewia Asów Sportu (1939)
Zawody bokserskie i lekkoatletyczne na Legii w 1939
Rozbudowa trybun Torwaru
Oficjalne otwarcie Torwaru przy okazji meczu Legii z Dynamem Weisswasser
Jak Łazienkowska zyskała lodowisko kosztem skarpy mokotowskiej
Historia Fortu Bema
Unieważniony przetarg we wrześniu 2006
Miasto odkupuje tereny. Pierwsze projekty
Zadaszenie Torwaru i warsztat samochodowy na Przemysłowej
Nieźle zaplecze szermierzy pół wieku temu
Likwidacja bieżni, remont dachu, obniżanie płotu
Historia stadionu Legii: Legia na Fortach Bema
Historia stadionu Legii: Hala, która została na papierze
Historia stadionu Legii: Odkrywamy historię basenów
Historia stadionu Legii: Zadaszenie basenu oraz likwidacja pływalni i strzelnicy